

203 d 39/16

Urząd Patentowy
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 38216

Kl. 86 d, 5

Kaliska Fabryka Pluszu i Aksamitu *)
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione

203 d 39/16

Kalisz, Polska

Krosno dwuczółenkowe do aksamitu i pluszu z narządem ustalającym gładkie zarobienie lub zakończenia sztuki tkaniny

Patent trwa od dnia 8 listopada 1954 r.

Wynalazek dotyczy krosna dwuczółenkowego do aksamitu i pluszu.

Przy produkcji aksamitu i pluszu końce poszczególnych sztuk materiału były również tkane z powierzchnią włochatą. W każdej sztuce wyprodukowanego materiału długości 20—30 m, końce jej długości około 15 cm z każdej strony są obcinane, co stanowiło dużą stratę w runku.

Przewodnią myślą wynalazku jest tkanie gładkie, obcinanych po wykończeniu końców poszczególnych sztuk, tzn. bez powierzchni włochatej, co spowoduje zaoszczędzenie kosztownego surowca używanego na runko.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony przykładowo i schematycznie na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia krosno w przekroju podłużnym,

fig. 2 — narząd ustalający odległość między górną i dolną tkaniną w widoku z góry, fig. 3 — narząd według fig. 2 w przekroju poprzecznym wzdłuż linii A—A, fig. 4 — szczegół hamulca w większej podziale.

Przędza osnowowa 1 po rozdzieleniu jej na dwie warstwy 2 i 3 i po przejściu przez cztery nicielnice osnowowe 4, a następnie przez płochę 5 łączy się z wątkiem i tworzy tkaninę.

Runo 6 rozwija się z wałka 7 i przechodzi między wałkami 8 i 9 regulatora podajnika runa. Z wałków 8 i 9 runo 6 przechodzi na przewał runowy 10, przez dwie nicielnice runowe 11, przez płochę 5 i wrabia się łącząc ze sobą tkaninę górną z dolną. Po rozcięciu runa otrzymuje się dwie tkaniny z powierzchnią włochatą.

W celu wytworzenia tkaniny bez powierzchni włochatej na przestrzeni około 30 cm, dosuwa się narząd ustalający 12 w kierunku płochy 5.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są Czesław Kamiński, Zygmunt Bugajny i Franciszek Konewka.

Narząd 12 posiada dwie poprzeczki 13 przymocowane do przegubowych dźwigni 14 osadzonych w uchwytach 15. Pomiedzy poprzeczki 13 wchodzi tkaniny, przy czym poprzeczki te uniemożliwiają oddalanie się górnej tkaniny od dolnej w chwili tworzenia przesmyku i tworzenia się pluszu z braku dostatecznej długości osnowy między tkaninami, która przeznaczona jest do rozcięcia aby tworzyć kosmyki włosów (pluszu).

Regulator rurowy podczas takiego tkania jest wyłączony z pracy. Aby uniemożliwić luźne obracanie się wałka podającego runo, regulator jest zaopatrzony w zapadkę sprężynową 16, która swym języczkiem 17 zaskakuje ząbki koła zębatego 18, umieszczonego na wałku 8.

Podczas tkania bez włosa wytwarzałyby się tkaniny nie połączone ze sobą, co uniemożliwiłoby utrzymanie tkanin w naprężeniu. Zapobiega się temu za pomocą dwóch lic dodatkowych 19, po dwie z każdej strony. Lica te są połączone z runowymi dźwigniami mimośrodowymi i wykonują ruch taki sam, jak nicielnice runowe, dzięki czemu po wyłączeniu jednej nicielnicy runowej 11, otrzymuje się tkaniny połączone ze sobą na samym brzegu.

Wyłączenie jednej nicielnicy runowej powoduje wrabianie się runa tylko w spód tkanin, co znacznie zmniejsza ilość zużywanego na bezwłóchatą tkaninę runa.

Zastrzeżenia patentowe

1. Krosno dwuczółenkowe do aksamitu i pluszu, znamienne tym, że jest zaopatrzone w narząd ustalający (12), w zapadkę sprężynową (16) regulatora runowego oraz w dodatkowe lica (19).
2. Krosno według zastrz. 1, znamienne tym, że zapadka sprężynowa (16) posiada języczek (17) zaskakujący na ząbki koła zębatego (18), umocowanego na wałku (8).
3. Krosno według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że narząd ustalający (12) składa się z dwóch poprzeczek (13), przymocowanych do dźwigni przegubowych (14), osadzonych w uchwytach (15).
4. Krosno według zastrz. 1—3, znamienne tym, że z obydwóch jego stron umieszczono po dwa lica (19), połączone z dźwigniami runowymi.

K a l i s k a

F a b r y k a P l u s z u i A k s a m i t u
P r z e d s i ę b i o r s t w o P a ń s t w o w e
W y o d r ę b n i o n e

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

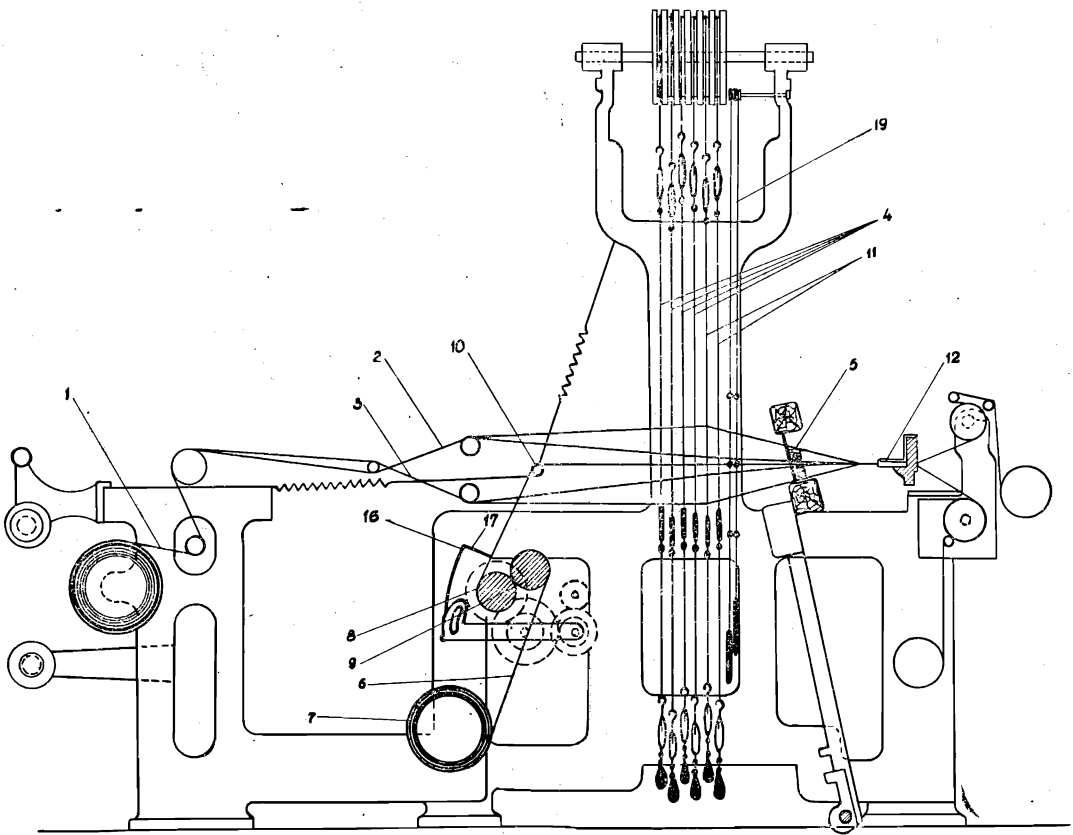

Fig. 1

